

[Industriministeren]

Det gælder både for kautionerne og garanti-erne, at deres udstedelse er betinget af betaling af en risikopræmie.

Jeg finder det vigtigt at påpege, at eksportkreditordningen står til rådighed for og anvendes af et meget bredt udsnit af dansk erhvervsliv, såvel af små som større eksportvirksomheder, ligesom ordningen anvendes både af nye og af mere erfarne eksportører.

Inden for de rammer, loven til enhver tid har fastlagt, har det været muligt for eksportkreditrådet løbende at tilpasse eksportkreditordningen til eksporterhvervenes behov. I de seneste år er der således indført flere nye garantiformer, f.eks. finans/køberkreditgarantien, kreditlinjegarantien og senest en hurtigt virkende garanti, den såkaldte H-garanti, ligesom der løbende er sket en produktudvikling af allerede eksisterende garanti- og kautionsformer.

I dag må eksportkreditrådets sortiment stort set siges at dække eksporterhvervenes behov, og det er min opfattelse, at eksportkreditordningen fuldt ud står mål med de faciliteter, der tilbydes eksporterhvervene i andre lande.

Det grundlæggende princip for den særlige hurtigtvirkende garantiform – H-garantien – som jeg netop omtalte, er, at en eksportør, der har indsendt en ansøgning om garanti til eksportkreditrådet, uden at afvente svar kan afsende varer under garantien, hvis eksportkreditrådet ikke senest en uge fra indsendelsen af ansøgningen har meddelt eksportøren, at sagen kræver nærmere overvejelse. Ordningen kan anvendes ved beløb op til 200.000 kr. i forbindelse med eksport af dansk-producerede varer, der sælges på kort kredit til købere i Vesteuropa og enkelte oversøiske lande. For at anvende denne garantiform skal eksportøren selv være i besiddelse af en oplysning om køberen, der ikke taler imod forretningens gennemførelse.

I takt med den løbende tilpasning af eksportkreditordningen til erhvervslivets behov, der er sket i de senere år, er ordningen blevet anvendt i stadig stigende grad af de danske erhvervsvirksomheder. Denne vækst afspejles dels i stigningen i antallet af eksportører, der benytter ordningen, dels i antallet af udstedte garantier og kautioner og endelig i udviklingen i eksportkreditrådets totale garanti- og kautionsansvar. Jeg kan herom henvise til bemærkningerne til lovforslaget og til de fyl-

digere oplysninger i eksportkreditrådets årsberetninger.

På baggrund af den interesse, der har været for eksportkreditordningen og dens administration, finder jeg, at der kan være grund til at gøre nogle bemærkninger herom. Den kraftige vækst i ordningens anvendelse har i perioder medført forlængede ekspeditionstider inden for visse områder af specielt garantiordningen. I forbindelse med en forestående overgang til EDB indførte eksportkreditrådet i maj 1981 den tidligere omtalte særlige hurtigtvirkende garantiform, H-garantien, der medførte, at ekspeditionstiden blev nedsat til en uge for cirka halvdelen af de modtagne garantiansøgninger.

Denne særlige garantiform er blevet særdeles vel modtaget af eksportørerne, da de herved har fået imødekommet et længe næret ønske om hurtigt og inden for en bestemt tidsfrist at have sikkerhed for, at en bestemt eksportforretning kan garanteres. Jeg er bekendt med, at eksportkreditrådet har besluttet at udvide denne garantiforms anvendelsesområde og at etablere en lignende procedure, der for garantier på op til 1 mill. kr. begrænser ekspeditionstiden til 3 uger, når eksportøren selv insender en oplysning på køber.

Jeg finder det meget tilfredsstillende, at eksportkreditrådet har fundet det muligt at nedsætte ekspeditionstiden for langt størstedelen af de ansøgninger, rådet modtager, og jeg nærer ikke tvivl om, at de nye initiativer også vil blive vel modtaget af erhvervslivet.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at jeg finder det påkrævet, at der foretages en væsentlig styrkelse af eksportkreditrådets sekretariat. På finanslovforslaget for 1982 er der derfor stillet forslag om, at et større antal midlertidige stillinger forlænges uden tidsbegrænsning, samt at der oprettes 4 nye stillinger til styrkelse af seniorlaget i rådets administration. Jeg gør imidlertid allerede nu opmærksom på, at en fortsat vækst i benyttelsen af ordningen vil nødvendiggøre en yderligere personalemæssig styrkelse af sekretariatet, hvis ekspeditionstiden skal kunne holdes på et for brugerne acceptabelt niveau.

Størrelsen af den foreslåede forhøjelse giver mig også anledning til at omtale de risikomomenter, der er forbundet med eksportkreditordningen, og til i denne forbindelse at komme med nogle kommentarer til økono-